यꣳ शर्म्म यꣳ सत् । यः सप्त सिन्धूꣳ रदधात् पृथिव्यां ॥ यः सप्त लोकानकृणोद्दिशश्च । इन्द्रो हविष्मान्त्सगणो मरुद्भिः । वृत्रतूर्ये यज्ञमिहोपयासत् ॥ ८ ॥

ववर्थ वित्सइन्द्रस्तु रायास्तु वृत्रतूर्ये वज्रबाहुः पृथिव्यां चीणि च ॥ अनु० ३ ॥

चतुर्थोऽनुवाकः ।

इन्द्रस्तरस्वानभिमातिहोग्रः । हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः । तस्य वयꣳ सुमतौ यज्ञियस्य । अपि भद्रेऽसौ मनसे स्याम । हिरण्यवर्षो अभयं कृणोतु । अभिमातिहेन्द्रः पृतनासु जिष्णुः । स नः शर्म्म चिवरूथं वियꣳ सत् । यूयं पातस्वस्तिभिः सदानः । इन्द्रꣳस्तुहि वज्रिणꣳ स्तोमपृष्ठं । पुरोडाशस्य जुषताꣳ हविर्नः ॥ ॥ १ ॥

हत्वाभिमातीः पृतनाः सहस्वान् । अथाभयं कृणुहि विश्वतो नः । स्तुहि शूरं वज्रिणमप्रतीत्तं । अभिमातिहनं पुरुहूतमिन्द्रं । यएकइच्छतपतिर्जनेषु । तस्मा इन्द्राय हविराजुहोत । इन्द्रो देवानामधिपाः पुरोहितः । दिशां पतिरभवद्वाजिनीवान् । अभिमातिहा-